ननुजीवनमेवतेषामायुषःफलमस्तितत्राह तरवइति ननुतेषांश्वासोनास्तितर्हिभस्त्राः चर्मकोशाः ननुतासामाहारादिकंनास्तितत्राह नखादंतिना श्नंति नमेहंति रेतःसेकंमैथुनंनकुर्वंतिकिम् उतअपिनराकारंपशुंमत्वाह अपरेइति ॥ १८ ॥ तदेवाह श्वादिभिःसंस्तुतःसदृशोनिरूपितः यस्यक र्णपथंकदाचिदपिनागतःसःअवज्ञास्पदत्वात् श्वभिःकश्मलविषयासक्तत्वात् विड्वराहैर्ग्रामसूकरैः कंटकवद्दुःखदविषयासक्तत्वात् उष्ट्रैः भारवा हित्वात् खरैस्तुल्यइत्यर्थः ॥ १९॥ तस्यांगानिचनिष्फलानीत्याह बिलेइतिपंचभिः बतेतिखेदे नशृण्वतःअशृण्वतोनरस्ययेकर्णपुटेतेबिले व थारंध्रे नचेदुपगायतितस्यजिव्हाअसतीदुष्टा दर्दुरोभेकस्तदीयाजिव्हेव ॥ २० ॥ पट्टबस्त्रोष्णीषेणकिरीटेनचजुष्टमपिशिरोयदिननमेत् तर्हिकेव

तरवःकिंनजीवंतिभस्त्राःकिंनश्वसंत्युत ॥ नखादंतिनमेहंतिकिंग्रामपशवोऽपरे॥ १८॥ श्वविड्वराहोष्ट्रखरैःसं स्तुतःपुरुषःपशुः॥ नयत्कर्णपथोपेतोजातुनामगदाग्रजः॥ १९॥ बिलेबतोरुक्रमविक्रमान्येनशृण्वतःकर्ण पुटेनरस्य॥ जिव्हाऽसतीदार्दुरिकेवसूतनचोपगायत्युरुगायगाथाः॥२०॥ भारःपरंपट्टकिरीटजुष्टमप्युत्तमां गंननमेन्मुकुंदम् ॥ शावौकरौनोकुरुतःसपर्याहरेर्लसत्कांचनकंकणौवा॥ २१ ॥ बर्हायितेतेनयनेनराणांलिं गानिविष्णोर्ननिरीक्षतोयेपादौनृणांतौद्रुमजन्मभाजौक्षेत्राणिनानुव्रजतोहरेर्यौ ॥ २२॥ जीवंश्छवोभा गवतांघ्रिरेणुंनजातुमर्त्योऽभिलभेतयस्तु॥श्रीविष्णुपद्यामनुजस्तुलस्याःश्वसंश्छवोयस्तुनवेदगंधम्॥ २३॥ तदश्मसारंहृदयंबतेदंयद्गृह्यमाणैर्हरिनामधेयैः॥ नविक्रियेताथयदाविकारोनेत्रेजलंगात्ररुहेषुहर्षः॥ २४॥ अथाभिधेह्यंगमनोनुकूलंप्रभाषसेभागवतप्रधानः॥ यदाहवैयासकिरात्मविद्याविशारदोनृपतिंसाधुपृष्टः॥ ॥ २५॥ इ० भा० द्वि० तृतीयोऽध्यायः॥ ३॥ ॥ ७॥

लंभारएव शवोमृतकस्तत्करतुल्यौलसतीकांचनकंकणेय योस्तौ अप्यर्थेवाशब्दः ॥ २१ ॥ येनयनेविष्णोर्मूर्तीर्ननिरीक्षेते तेबर्हायितेमयूरपिच्छनेत्रतुल्ये द्रुमवज्जन्मभजतइतितथावृक्षमूलतुल्यावित्यर्थः ॥ २२ ॥ नाभिलभेतअभितोनस्पृशेत् नधारयेत् श्रीविष्णुपद्याः श्रीविष्णुपदलग्नायाः नवेदेति अवघ्रायनाभिनंदेदित्यर्थः ॥ २३ ॥ अश्म वत्सारोबलंकाठिन्यंयस्य विक्रियालक्षणमाह अथेति गात्ररुहेषुरोमसुहर्षःउद्गमः ॥२४ ॥ यस्मादभक्तस्यसर्वमेतद्व्यर्थम् मनसोऽनुकूलंप्रियंब्रूषे अथअतःसाधुपृष्टःसन्वैयासकिर्नृपतिंप्रतियदाहतदभिधेहीति ॥ २५ ॥ इतिद्वितीयस्कंधेतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७॥